

Arhitektura računala 2

Performansa računala

Siniša Šegvić i Slobodan Ribarić

Fakultet elektrotehnike i računarstva

Sveučilište u Zagrebu

UVOD: PODSJETIMO SE ŠTO SMO RADILI DO SADA

Klasična arhitektura računala:

- Von Neumannovo računalo
- Pojednostavljeni model procesora
- Ožičena izvedba upravljačke jedinice
- Mikroprogramirana izvedba upravljačke jedinice
- Sučelje prema programskoj podršci

UVOD: ŠTO ĆEMO RAZMATRATI SADA?

Arhitektura i organizacija modernih računala

- Performansa računala
- Priručne memorije
- Put podataka protočne arhitekture MIPS
- Procesori s višestrukim izdavanjem
- Virtualna memorija
- Višeprocesorski sustavi

PERFORMANSA: VRIJEME ODZIVA I PROPUSTNOST

Prisjetimo se, arhitektura računala razmatra **performansu**, cijenu, utrošak energije, pouzdanost, raspoloživost

Dvojako značenje performanse računala:

1. **vrijeme odziva** (response time, za sada razmatramo to!):
  - koliko vremena je potrebno za obavljanje zadatka?
  - uglavnom relevantno kod radnih stanica i ugrađenih primjena
2. **propusnost** (throughput):
  - ukupni obavljeni posao u jedinici vremena (npr, transakcija/min)
  - uglavnom relevantno kod poslužitelja

Kako na performansu utječe zamjena procesora bržim modelom?

A nabava dodatnog procesora?

PERFORMANSA: DEFINICIJA I RELATIVNA PERFORMANSA

Performansa $P \triangleq (\text{vrijeme izvođenja})^{-1}$

Što znači da računalo A ima n puta veću performansu od računala B za zadani program X ?

$$\frac{P_A}{P_B} = n \Rightarrow \frac{t_B}{t_A} = n$$

Najčešće će nas interesirati upravo relativna performansa p :

$$p_A(B) \triangleq \frac{P_A}{P_B} = \frac{t_B}{t_A}$$

Npr, izmjerimo trajanje izvođenja programa X na računalima A i B:

- $t_A(X) = 10 \text{ s}, t_B(X) = 15 \text{ s}$
- $\Rightarrow p_A(B, X) = \frac{t_B(X)}{t_A(X)} = 1,5$
- Računalo A je za program X 1,5 puta brže!

PERFORMANSA: AMDAHLOV ZAKON

Amdahlov zakon opisuje poboljšanje performanse uslijed ubrzavanja samo jednog segmenta obrade. Neka je zadano:

- s faktor ubrzanja promatranog segmenta obrade
- x udio razmatranog dijela u cijelom postupku

Koliko bi tada bilo ubrzanje p ?

$$p = \frac{T_{\text{staro}}}{(1 - x) \cdot T_{\text{staro}} + x/s \cdot T_{\text{staro}}} = \frac{1}{(1 - x) + x/s}$$

Primjer: pretpostavimo da se u nekom algoritmu na množenje troši 80% vremena.

Koliko trebamo poboljšati množenje ako želimo algoritam ubrzati 5 puta?

Odgovor: zadatak nije moguće riješiti!

PERFORMANSA: AMDAHLOV PRIMJER

Razmatramo nabavu novog procesora za 8 godina stari producijski poslužitelj:

- poznato je da poslužitelj 60% vremena čeka na diskove i mrežu
- performansa novog procesora je $10 \times$ veća od starog
- koliki bi bio učinak akvizicije?

$$p = \frac{1}{(1-x) + x/s} = \frac{1}{0.6 + 0.4/10} \doteq 1.56$$

Odgovor: 56%.

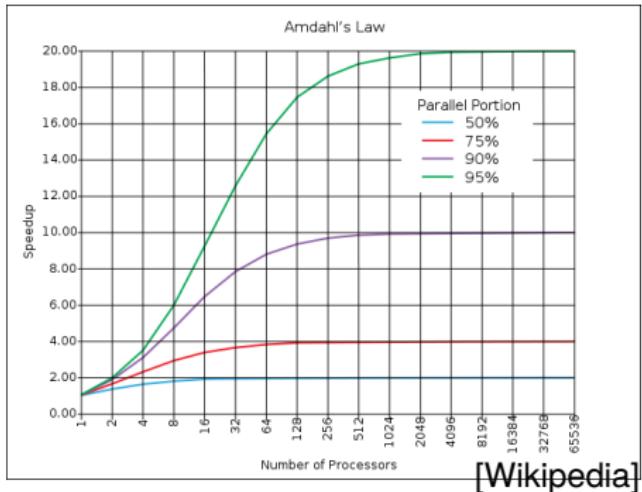
Pokazuje se da kod ovakvih proračuna ljudi često griješe. Amdahlov zakon nam pomaže da ostvarimo bolji kontakt sa stvarnošću.

PERFORMANSA: AMDAHL ZA PARALELNE IZVEDBE

Koliko možemo ubrzati algoritam na paralelnom računalu ako slijedni udio iznosi w ($w = 1 - x$)?

Amdahlov zakon: maksimalno $1/w$.

Desno: graf ubrzanja u ovisnosti o broju procesora s

[Wikipedia]

Ograničenja ovog modela:

- ukupan posao u paralelnom algoritmu je tipično veći nego u ekvivalentnom slijednom postupku
- ipak, performansa paralelnog sustava može rasti i superlinearno zbog veće količine akumulirane priručne memorije

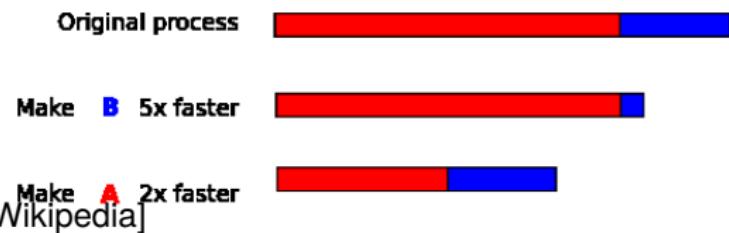
PERFORMANSA: POSLJEDICE AMDAHLA

Amdahlov zakon kaže da ne možemo očekivati ukupno poboljšanje proporcionalno poboljšanju samo jednog aspekta obrade.

Glavna posljedica Amdahlovog zakona:

resurse valja alocirati za poboljšanje najčešćeg slučaja
(engl. make common case fast)

Two Independent parts   **A**   **B**

PERFORMANSA: O MJERENJU TRAJANJA IZVOĐENJA

Više načina za mjerjenje vremena izvođenja programa

- **ukupno vrijeme izvođenja** uključuje sve aspekte obrade:
  - najizravnija mjera performanse, determinira performansu sustava
  - čimbenici: CPU, RAM, U-I (mreža, disk), OS, ...
- **trajanje izvođenja procesa** određeno procesorom i memorijom
  - zanemaren utjecaj U-I i ostalih procesa
  - vrijeme procesa obuhvaća:
    - ◊ vrijeme korisničkog programa t_{CPU}
    - ◊ vrijeme operacijskog sustava t_{OS}
    - ◊ za detalje pogledati `man time` na UNIX-ima
  - različiti programi imaju različit omjer t_{CPU}/t_{OS} , ali najčešće je ipak $t_{CPU} \gg t_{OS}$
- U nastavku ćemo detaljnije promotriti t_{CPU}

PERFORMANSA: RADNA FREKVENCIJA PROCESORA

Uloga frekvencije signala takta procesora f_{CPU} :

- digitalni sklopovi izvode mikrooperacije u diskretnim periodima signala takta
- trajanje takta određeno najsporijom mikrooperacijom
- npr, $t_{\mu_{op}} = 250\text{ps} \Rightarrow f_{\text{CPU}} = 4\text{ GHz}$
- u načelu, brži takt implicira veću performansu, ali svi znamo da veza nije jednostavna
  - računala rade na 2 – 3 GHz već 5 godina, ali performansa ipak raste oko 20% godišnje ($1,2^5 \approx 2,5!$)
  - ⇒ danas računala naprave više u jednom periodu (ciklusu) signala takta nego prije 5 godina

PERFORMANSA: UTJECAJ RADNE FREKVENCIJE

Formalizirajmo vezu između procesorskog vremena i radnog takta:

$$t_{\text{CPU}} = n_{\text{ciklusa}} \cdot T_{\text{takt}} = \frac{n_{\text{ciklusa}}}{f_{\text{CPU}}}$$

Vidimo da će performansi pogodovati:

- smanjenje broja taktova pri izvođenju programa
- povećanje radne frekvencije

Arhitekti obično traže optimalan kompromis između radne frekvencije f_i i broja ciklusa n_c ...

... osim ako se u igru ne umiješa marketinški odjel :-)

PERFORMANSA: $t = n_i/f$

Pretpostavimo da na tržištu postoji računalo A koje uz $f_A = 2 \text{ GHz}$ ispitni program izvodi $t_A = 10 \text{ s}$.

Pretpostavimo da nam je ambicija projektirati računalo B uz $t_B = 6 \text{ s}$.

Znamo da možemo postići znatno brži takt, ali po cijenu da n_{cB} bude jednak $1,2 \cdot n_{cA}$.

Kolika mora biti radna frekvencija računala B?

Rješenje:

- $n_{cA} = t_A \cdot f_A$
- $f_B = \frac{n_{cB}}{t_B} = 1,2 \cdot \frac{t_A}{t_B} \cdot f_A = 4 \text{ GHz}$

PERFORMANSA: NC = NI × CPI

U jednadžbu performanse uvodimo broj instrukcija
(možemo mjeriti, za postojeće programe je konstantan).

CPI --- broj ciklusa po instrukciji, engl. cycles per instruction
(veza između broja taktova n_c i broja instrukcija n_i):

$$n_c = n_i \cdot \text{CPI}$$

Konačni oblik jednadžbe procesorske performanse:

$$t_{\text{CPU}} = \frac{n_i \cdot \text{CPI}}{f_{\text{CPU}}} = n_i \cdot \text{CPI} \cdot T_{\text{takt}}$$

Još jedan zapis jednadžbe:

$$t_{\text{CPU}} = \text{instrukcije} \cdot \frac{\text{ciklusi}}{\text{instrukcija}} \cdot \frac{\text{sekunde}}{\text{ciklus}}$$

PERFORMANSA: DETALJI

- n ; ... ukupan broj instrukcija koje se izvedu u okviru izvođenja programa, ovisi o:
  - **problemu**
  - inventivnosti prevoditelja
  - instrukcijskoj arhitekturi procesora
- CPI ... prosječan broj ciklusa po instrukciji
  - ovisi o arhitekturi i **organizaciji** procesora
  - ako CPI nije konstantan (najčešće nije) uzimamo ponderiranu srednju vrijednost (težinske faktore određujemo empirijski)
- f ... frekvencija radnog takta, ovisi o:
  - **tehnologiji** izvedbe integriranog sklopa
  - organizaciji procesora

PERFORMANSA: PRIMJER

Procesor A: period takta: 250 ps, CPI=2,0

Procesor B: period takta: 500 ps, CPI=1,2

Procesori imaju istu instrukcijsku arhitekturu ($n_{iA} = n_{iB} = n_i$)

Zadatak: usporediti performansu dvaju procesora.

Rješenje:

- $t_A = n_i \cdot \text{CPI}_A \cdot T_A$
- $t_B = n_i \cdot \text{CPI}_B \cdot T_B$
- $p_A(B) = \frac{t_B}{t_A} = \frac{600}{500} = 1,2$

Procesor A na 4 GHz je 20% jači od procesora B na 2 GHz

PERFORMANSA: CPI, DETALJNIJE

Kod modernih računala CPI ovisi o tipu instrukcije
(latencije ADD, MULSS, DIVSS: 1, 4, 14)

Kod modernih računala CPI ne ovisi samo o tipu instrukcije, nego i o dinamičkim uvjetima u trenutku izvođenja

- ipak, za svaki razred instrukcija r može se procijeniti očekivani CPI _{r}
- tipovi: zbrajanje/oduzimanje, memorijske, grananje, ...

Nadalje, za relevantni skup programa, empirijskim metodama možemo utvrditi diskretnu distribuciju razreda instrukcija p_r (vrijedi $\sum_r p_r = 1$)

Tada CPI procesora možemo procijeniti kao:

$$\text{CPI} = \sum_r p_r \cdot \text{CPI}_r$$

PERFORMANSA: CPI, PRIMJER

Zadana su dva alternativna prijevoda (1, 2) istog programa. Prijevodi koriste instrukcije iz razreda A, B i C. Ocijeniti CPI za oba prijevoda.

razred r	A	B	C
CPI $_r$	1	2	3
n_{i1}	2	1	2
n_{i2}	4	1	1

$$\text{CPI}_1 = \frac{2}{5} \cdot 1 + \frac{1}{5} \cdot 2 + \frac{2}{5} \cdot 3 = 2 \quad (n_{c1} = 10)$$

$$\text{CPI}_2 = \frac{4}{6} \cdot 1 + \frac{1}{6} \cdot 2 + \frac{1}{6} \cdot 3 = 1,5 \quad (n_{c2} = 9)$$

PERFORMANSA: CPI, PRIMJER 2

Pretpostavimo da smo napravili sljedeća mjerena:

- učestalost i prosječni CPI operacija s pomičnim zarezom: 25%, 4
- prosječan CPI svih ostalih operacija: 1.33
- učestalost, CPI instrukcije FPSQR: 2%, 20

Usporediti sljedeće razvojne alternative (pretp. isti utjecaj na f):

1. smanjiti CPI instrukcije FPSQR na 2
2. smanjiti CPI **svih** FP instrukcija na 2,5

Rješenje: 1. primijetiti: n_i ostaje isti (novi CPU, stari programi!)

$$2. \text{ CPI}_{orig} = 0,75 \cdot 1,33 + 0,25 \cdot 4 = 2$$

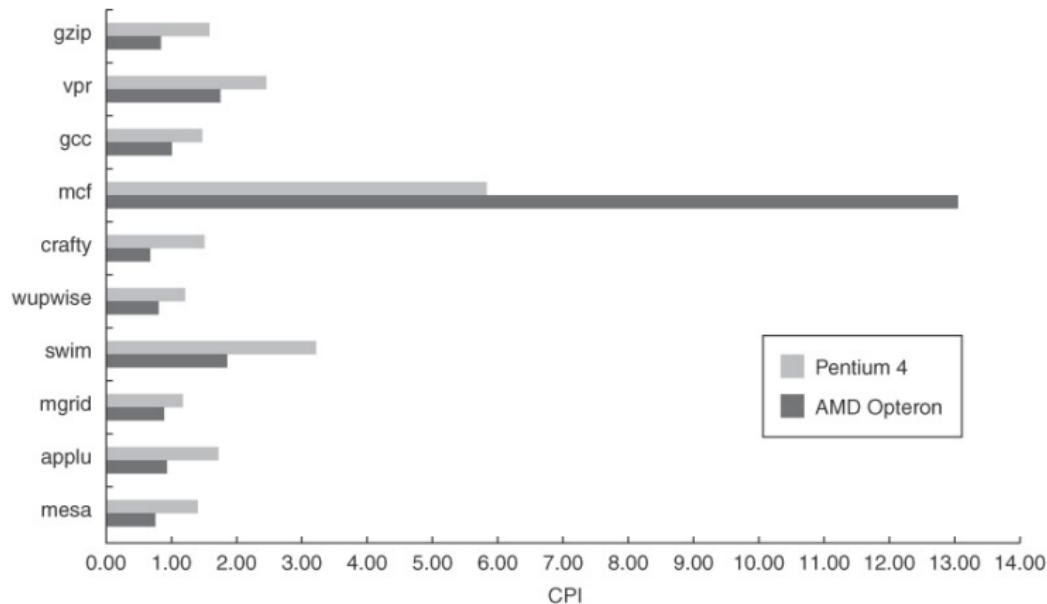
$$3. \text{ CPI}_1 = \text{CPI}_{orig} - 2\% \cdot 20 + 2\% \cdot 2 = 1,64$$

$$4. \text{ CPI}_2 = \text{CPI}_{orig} - 25\% \cdot 4 + 25\% \cdot 2,5 = 1,63$$

PERFORMANSA: CPI U PRAKSI

CPI možemo **mjeriti** tijekom izvođenja reprezentativnih programa:

$$\text{CPI} = \frac{t_{\text{CPU}} \cdot f_{\text{CPU}}}{n_i}$$

PERFORMANSA: MEĐUSAŽETAK

- A je n puta brži od B ako:

$$n = P_A(B) = \frac{P_A}{P_B} = \frac{t_B}{t_A}$$

- U procesorski intenzivnim aplikacijama (bez U-I, VM, OS) vrijedi:

$$t_{\text{CPU}} = n_i \cdot \text{CPI} \cdot T_{\text{takt}} = \text{broj instrukcija} \cdot \frac{\text{ciklusi}}{\text{instrukcija}} \cdot \frac{\text{sekunde}}{\text{ciklus}}$$

- Performansa ovisi o:
  - problemu (glavni utjecaj na n_i)
  - prevoditelju (n_i , CPI)
  - instrukcijskoj arhitekturi (n_i , CPI, f)
  - sklopovskoj organizaciji (CPI, f)
  - tehnologiji (f)

PERFORMANSA: EVALUACIJA

Kako evaluirati t_{CPU}^{-1} , $t_{\text{CPU}}^{-1} W^{-1}$, mrežu, baze, ...?

- trebaju nam referentni evaluacijski programi (engl. benchmark)
- evaluacijski programi mogu biti:
  - važni stvarni programi (gcc, perl, gzip),
  - sintetički programi koji simuliraju stvarna opterećenja (npr, dhystone, whetstone, CoreMark...)
- kako bi se povećala stabilnost, obično se koriste evaluacijske kolekcije (engl. benchmark suites)
- Ozbiljnije evaluacijske kolekcije održavaju specijalizirane tvrtke:
  - Standard Performance Evaluation Corporation (SPEC)
  - Transaction Processing Performance Council (TPC)
  - Embedded Microprocessor Benchmark Consortium (EEMBC)
  - ...

PERFORMANSA: SPEC

Standard Performance Evaluation Corporation (<http://www.spec.org>):

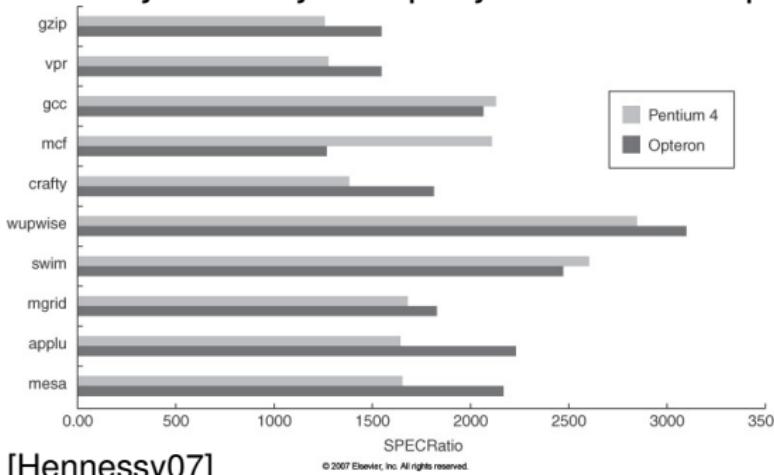
- održava i razvija evaluacijske programe za računala opće namjene
- procesori, mrežni servisi, performansa/snaga, Java, itd.
- ocjene (SPECmark) odgovaraju **relativnoj performansi**
- lako se pokaže da odabir **referentnog računala** nije važan

Procesorske kolekcije ciljaju cijelobrojnu (CINT) i FP performansu (CFP)

- mjeri se **brzina** (CINT2006) i **propusnost** (CINT2006_rate)
  - propusnost odgovara trajanju usporednih instanci istog programa
- za svaki test dodjeljuju se dvije ocjene:
  - **osnovna** (base) ⇒ iste opcije prevoditelja za cijelu kolekciju
  - **vršna** (peak) ⇒ opcije prilagođene pojedinačnim testovima

PERFORMANSA: ZBIRNA OCJENA

Pokazuje se da je rasipanje rezultata na pojedinim testovima veliko:

[Hennessy07]

© 2007 Elsevier, Inc. All rights reserved.

⇒ ukupnu ocjenu određujemo kao **geometrijsku sredinu** pojedinačnih (aritmetička sredina omjera nema smisla):

$$P_{X,\text{SPEC}}(R) = \sqrt[n]{\prod_i P_{X,i}(R)}$$

PERFORMANSA: SPEC 2006, PRIMJER

Koji je procesor bolji odabir za specifične (*peak*) aplikacije?

CPU (SPECmark peak)	cijena	CINT	CFP	CINTr	CFPr
Intel Core 2 Quad Q8400	1300 kn	22	20	59	41
AMD Phenom II X4 955	1400 kn	19	19	53	43

U ovom trenutku Intel nudi više performanse za novac.

PERFORMANSA: SPEC-ovi PROGRAMI

SPEC2006 benchmark description	SPEC2006	Benchmark name by SPEC generation			
		SPEC2000	SPEC95	SPEC92	SPEC89
GNU C compiler					gcc
Interpreted string processing		perl			espresso
Combinatorial optimization	mcf				li
Block-sorting compression	bzip2				eqntott
Go game (AI)	go	vortex			
Video compression	h264avc	gzip			
Games/path finding	astar	eon			
Search gene sequence	hmmer	twolf			
Quantum computer simulation	libquantum	vortex			
Discrete event simulation library	omnetpp	vpr			
Chess game (AI)	sjeng	crafty			
XML parsing	xalancbmk	parser			
CFD/blast waves	bwaves				fpppp
Numerical relativity	cactusADM				tomcatv
Finite element code	calculix				doduc
Differential equation solver framework	dealII				nasa7
Quantum chemistry	gamess				spice
EM solver (freq/time domain)	GemsFDTD				matrix300
Scalable molecular dynamics (~NAMD)	gromacs				
Lattice Boltzman method (fluid/air flow)	lmb				
Large eddie simulation/turbulent CFD	LESlie3d	wupwise			
Lattice quantum chromodynamics	milc	apply			
Molecular dynamics	namd	galgel			
Image ray tracing	povray	mesa			
Spare linear algebra	soplex	art			
Speech recognition	sphinx3	equake			
Quantum chemistry/object oriented	tono	facerec			
Weather research and forecasting	wrf	ammp			
Magneto hydrodynamics (astrophysics)	zeusmp	lucas			
		fma3d			
		sixtrack			

[Hennessy07]

PERFORMANSA: SPEC-OVI PROGRAMI

Prethodna slika prikazuje evoluciju kolekcija SPEC CINT i SPEC CFP

Referentni programi se moraju odabratи tako da kolekcija odražava
tipična stvarna opterećenja

Dodatno, proizvođači se **prilagođavaju** referentnim programima, pa je
programe često potrebno mijenjati i prije nego što zastare

Razdioba programskih jezika u CINT 2006: (C: 9; C++: 3)

Razdioba programskih jezika u CFP 2006: (Fortran: 6; C++: 4; C: 3;
C/Fortran: 4)

PERFORMANSA: POUKE

Jednadžba procesorske performanse:

$$t_{\text{CPU}} = n_i \cdot \text{CPI} \cdot T_{\text{takt}}$$

Kako povećati performansu u okvirima postojeće tehnologije?

- usredotočiti se na najčešći slučaj ($\text{CPI} \cdot T_{\text{takt}} \downarrow$):
npr, prilagoditi put podataka najvažnijim mikrooperacijama,
- iskoristiti paralelizam ($\text{CPI} \downarrow$):
npr, predvidjeti dobro popunjenu protočnu strukturu
- iskoristiti lokalnost pristupa memoriji ($T_{\text{takt}} \downarrow$):
npr, predvidjeti registarske skupove i priručne memorije

Ključna tri načela pri projektiranju sklopova s kompetitivnom performansom!

PERFORMANSA: NAJČEŠĆI SLUČAJ

Načelo: kad se pojavi potreba za kompromisom, favoriziraj česti slučaj

- npr, pribavljanje instrukcije češće od množenja
⇒ optimirati fazu pribavljanja!
- npr, množenje češće od dijeljenja (pristup elementu matrice)
⇒ množenju alocirati više tranzistora!

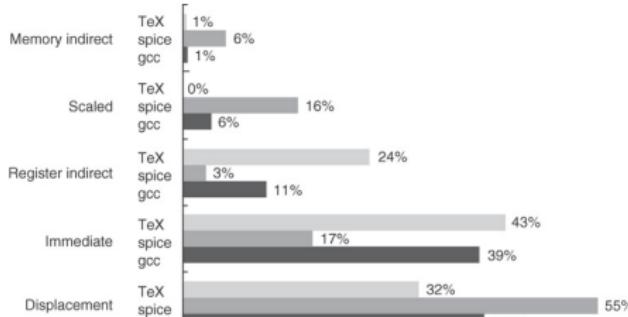
Kako se favoriziranje čestog slučaja preslikava u ukupnu performansu?

→ Amdahlov zakon!

PERFORMANSA: NAJČEŠĆI I NAJJEDNOSTAVNIJI

Česti slučaj **obično** ujedno i jednostavniji pa se može implementirati brže

- pokazuje se da se složeni načini adresiranja rijetko koriste
⇒ treba optimirati jednostavne načine adresiranja
- to će nekoliko usporiti slučajeve u kojima se složeni načini adresiranja *mogu* koristiti, ali ukupna performansa će se povećati!
- usputno, registarsko indirektno, te registarsko indirektno adresiranje s pomakom su na VAX-u tipično zastupljeni s preko 75% (slika!)

PERFORMANSA: PARALELIZAM

Načelo: povećati performansu usporednom obradom

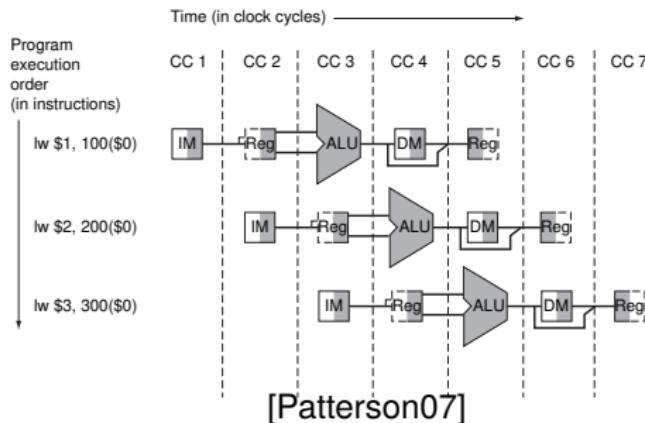
- npr, povećati propusnost poslužitelja povećanjem broja procesora ili diskova
- npr, povećati memorijsku propusnost prepletenim spremanjem podataka na više sklopova
- protočno i superskalarno izvršavanje instrukcija

Protočnost je posebno efikasan način povećanja performanse

- etape susjednih instrukcija najčešće se mogu izvršavati usporedno (ponovo se fokusiramo na najčešći slučaj)
- CPI $\downarrow \times 4$

PERFORMANSA: PARALELIZAM, PRIMJER

Protočno izvođenje instrukcija u arhitekturi MIPS:

- postiže se $CPI \approx 1$, iako latencija svake instrukcije iznosi 5 ciklusa,
- pokazuje se da je ideja ograničena međuvisnostima među instrukcijama (hazardima)
- iako postoje, dublje protočne strukture najčešće nisu opravdane (npr, Pentium 4 Prescott - 30 segmenata)

PERFORMANSA: LOKALNOST

Načelo: iskoristiti lokalnost pristupa memoriji

- još jedan važan empirijski potvrđen česti slučaj
- veliki registarski skupovi i priručne memorije:
→ lijek za Von Neumannovo usko grlo!
- postoji prostorna i vremenska lokalnost

Usporedimo vremena potrebna za izvođenje tipičnih operacija:

- istovremeno čitanje dva registra te upisivanje u treći (1 T)
- pristup priručnoj memoriji L1 (1 T), L2 (5 T) i L3 (25 T)
- pristup glavnoj memoriji (100 T)
- pristup disku (10^6 T)

PERFORMANSA: SAŽETAK

Jednadžba procesorske performanse:

$$t_{\text{CPU}} = n_i \cdot \text{CPI} \cdot T_{\text{takt}}$$

Procesorsku performansu mjerimo kolekcijama pažljivo odabralih ispitnih programa

Moderna načela za ostvarivanje visoke performanse:

- usredotočiti se na najčešći slučaj
- iskoristiti paralelizam
- iskoristiti načelo lokalnosti

PERFORMANSA: LITERATURA

1. Computer Organization and Design, 4th ed, David Patterson and John Hennessy, Morgan Kaufmann
2. Computer Architecture: A Quantitative Approach, 4th ed, John Hennessy and David Patterson Morgan Kaufmann
3. Arhitektura računala CISC i RISC, Slobodan Ribarić, Školska knjiga 1996